

1
Het idee

Met een zwaai haalt Robin haar lievelingsrok uit de kast. Alieke, haar hartsvriendin, is net naar huis. Zij moet om vijf uur thuis zijn en het is vijf voor vijf. Of ze dat zal halen? Ze hadden ook zo fijn buiten gespeeld.

Nu heeft Robin nog ongeveer een kwartier om te dansen. Dat is voor haar bewegen op muziek die niet te druk is, maar ook weer niet te langzaam. Dat lukt prima tussen de twee bedden op de slaapkamer. Haar bed staat tegen de muur. Het bed van Lotte, haar jongste zusje, voor het raam. Tussen de bedden in staat een kledingkast tegen de zijwand. Naast de deur staat een bureautje met aan iedere kant een lade. Voor ieder eentje. De linker lade is van haar. Op het bureautje ligt de iPad. Die deelt ze met Lotte.

Ze klikt hem aan en terwijl ze wacht, trekt ze haar tule rok aan. Die heeft ze een paar maanden geleden gekregen omdat ze een goed rapport had. Hij is heel wijd en heeft twee van haar lievelingskleuren. Roze en paars.

Na een paar klikjes op de iPad klinkt er vioolmuziek door de kamer.

Robin is niet zo tevreden met haar naam. Haar doopnaam is Roberta, naar haar oma. Die naam vindt ze helemaal ouderwets.

Ze weet de betekenis; briljant, stralend. Dat is natuurlijk super de puper, maar toch. In het Engels betekent Robin; roodborstje. Maar dat weet bijna niemand. Zij heeft het van haar vader gehoord. Oma is zijn moeder.

Nee, als zij zelf zou mogen kiezen, dan... Dan kiest ze voor, Rosa-Lynn. Dat klinkt prachtig. Ook zou ze heel graag in een groot huis wonen met een eigen kamer. Ze heeft ook nog twee oudere zussen. Die gaan vooral met elkaar om, maar bemoeien zich wel met haar. Zij hebben samen de zolderkamer. Als haar zusje er niet is, kan ze even alleen op hun kamer zijn en net doen alsof hij alleen van haar is.

Wat ze ook niet fijn vindt, is dat ze allemaal iets in het huishouden moeten doen. Daar leren ze van en mama kan niet alles alleen, zegt mama. Mama zorgt overal voor. Ze maakt het eten klaar. Ook niet altijd wat zij lekker vindt. Spruitjes bijvoorbeeld. Brr.

Haar lievelingsgerecht; pasta met roomsaus, krijgt ze op haar verjaardag omdat ze dan mag kiezen. Soms eten ze het ook omdat iemand anders ervoor kiest. Maar aan haar huishoudtaak heeft ze gewoon een hekel. Niet dat ze veel moet doen. Nee, dat niet, maar ze vindt het gewoon niet leuk. Ze gaat liever skeeleren of trampolinespringen.

Als ze alleen is, zoals nu, zet ze de iPad aan en trekt haar wijde rok aan. Op You tube zoekt ze haar favoriete muziek op. De jaargetijden van Vivaldi. Zacht, want

anders komen de zussen kijken. Die mogen niet binnenkomen, want die lachen haar uit.

Vioolmuziek golft langs en over haar heen. Als ze danst, zwiert de zachte stof van de rok om haar heen. Even vergeet ze wie en waar ze is. Op het ritme van de muziek beweegt ze haar hele lichaam. Soms lijkt ze een sierlijke zwaan. Of ze deint alsof ze op het dek van een schip staat. Dit weet niemand, ook Alieke niet. Toch verlangt ze er wel eens naar om dit met iemand te delen. Samen zweven op de tonen van de muziekinstrumenten. Misschien...

Opeens heeft ze een idee. Ze vraagt voor haar verjaardag een viool. En als ze goed haar best doet... Dan kan ze later naar het conservatorium.

Alieke heeft wel een kamer voor zichzelf. Zij is het enige meisje bij haar thuis. Drie oudere broers heeft zij. En ze wonen in een bungalow met een grote tuin er omheen.

Met haar handen hoog boven haar hoofd, blijft ze als een standbeeld staan.

Beneden hoort ze de keukendeur dichtslaan en bijna meteen hoort ze vlugge voetstappen op de trap. Daar komt haar zusje. Snel drukt ze de muziek uit. Het is tijd om naar beneden te gaan.

Vandaag is zij aan de beurt om de tafel te dekken. Saai. Twee keer in de week is het haar beurt om dit te doen. Na het eten hoort het afruimen daar ook bij. Op maandag moet zij de vaatwasser leegruimen.

In de kamer ziet ze dat het familieblad is gebracht. Daar hoort een kinderblad bij. Dat wil ze graag bekijken voor haar zussen er zijn. Die zijn nog buiten, maar het is bijna etenstijd. Vlug trekt ze het fleurige blad naar zich toe. Meteen laat ze zich in de hoek van de bank zakken. Gauw kijken of er een mooi verhaal in staat. Maar dan ziet ze iets...

Een oproepje. 'Wie wil er met me mailen?'

Dat is een leuk idee.

'Mam! Mama!'

Met het blad in haar hand holt ze naar de keuken. Daar staat mama in een pan te roeren.

'Wat is er Robin? Staat alles al op tafel zodat we kunnen beginnen als papa er is?'

'Nee, maar... Mag ik dit ook, dat wil ik echt heel graag...'

'Straks.'

Zonder verder te vragen gaat ze terug naar de kamer. Ze moet geduld hebben. Eerst eten. En wat eten ze? Spruitjes...

Met haar gedachten bij het idee werkt ze ...